

indeholder, at Statens Bygmestre ere ansvarlige for, at Lovens Forskrifter holdes efterrettelige, saa vilde de ogsaa nok blive det. Jeg tør antage, at det hele Forhold, hvori Bygmesteren er stillet til de kommunale Bygningscommissioner og Bygningsinspectører, er saa simpelt, at det ikke er besværligt for Folk; var det besværligt, saa vilde det være i høi Grad Uret, at det paalægges saamange Private, der bygge. I Forbindelse med Bygningsloven er der i Justitsministeriet forfattet bestemte Instructioner for Bygningscommissionerne, for Stadsbygmestrene og for Bygningsinspectørerne, der baadé bestemme den hele Fremgangsmaade, de have at følge, og i hvor lang Tid de tør opholde en Sag. Der kan altsaa i Reglen ikke være Spørgsmaal om Tids-spilde, og der kan ikke være Spørgsmaal om Indgreb i det hele Bygningsarbejde, undtagen forsaavidt der allerede var udført Arbejder, som ligefrem stred mod Bygningslovens Forskrifter, og vedkommende Bygmester havde da den Udvei at kunne henvende sig til Justitsministeriet, for der at skaffe sig en Fritagelse for Lovens Forskrifter. Sagen stiller sig derfor saaledes for mig, at den Betyggelse, man hidtil har havt med Hensyn til de Arbejder, der udføres for Statens Regning, bortfalder, uden at dette er begrundet i, at der har viist sig Ulemper derved; idetmindste er det mig ikke bekjendt, at der i noget Tilfælde har været Dmstændigheder tilstede, der kunne betegnes som virkelige Ulemper, thi det, der i Loven er betegnet som saadant, nemlig at en Haandværksmester ikke har villet udføre et Arbejde, før det var ham bekjendt, at det havde modtaget vedkommende Bygningscommissions Approbation, altsaa at det var i Overensstemmelse med Bygningsloven, er jo allerede af en foregaaende Taler betegnet som aldeles ubethdeligt. Efter alt dette forekommer det mig, at det vilde være hensigtsmæssigt, at dette Udkaft ikke ophøiedes til Lov.

**Talsen:** Rigeoverfor den høitærede Justitsministers bestemte Modsigelse af, at Etiquettehensyn skulde have foranlediget, at denne Lov er kommen frem, skal jeg naturligviis ikke have Derrettigelsen af min derom brugte Ut-

tring, men kun bemærke, at Lovens Motiver have gjort det Indtryk paa mig, at Grunden til, at Loven var fremkommen, var den, at en af Statens Bygmestre, en af de kgl. Bygningsinspectører eller Ingenieurofficerer, er bleven stødt over at skulle henvende sig til en communal Bygningscommission angaaende et Bygningsarbejde, som han havde under Udførelse. Hvorvidt dette forhold sig rigtig eller ikke, skal jeg, som sagt, lade aldeles staae hen, men det, hvorpaa jeg væsentligst har støttet mine Indvendinger mod Loven, er, at de almindelige kommunale Interesser ikke efter denne Lovs Bestemmelser kunne blive varetagne ligesom overfor Statens Bygmestere. Jeg troer visse- lig ikke, at der hos nogen af disse vil være nogensoinhesti Bestræbelse for at undbrage sig nogen af de allerfleste af de Bestemmelser, der ere gjorte gjældende i Bygningsloven, navnlig tvivler jeg aldeles ikke om, at de Bestemmelser, der angaa Brandsikkerhed, Soliditet og alt Sligt, i strengeste Maade vilde blive iagttagne; men hvad jeg derimod anseer for tvivlsomt, er, om man vil varetage den Slags Interesser, der slet ikke interessere Bygmesteren, for den enkelte Bygnings Styld, men som kun interessere Communen, nemlig saadanne Momenter, som jeg før nævnte; hvilke, naar der alene skal tages Hensyn til den enkelte Bygning, maaskee vilde fyldestgøres langt bedre paa en Maade, som netop vilde stride imod, hvad Communen vilde ansee for sin Interesse. Med Hensyn til saadanne Collisionstilfælde mener jeg ikke, at der vises nogen Løsning i Loven, og naar der er henviist til, at Communen i saadanne Tilfælde, hvor den troer at have Grund til at beklage sig over, at disse Interesser ikke blive iagttagne, kunde henvende sig til Ministeriet, vil jeg bemærke, at Forholdet sandsynligviis vil blive det; at Bygningscommissionsen, naar et saadant Arbejde er anmeldt for den, ikke maa befatte sig videre med den Sag, og der vil da maaskee endog blive nægtet den kommunale Bygningscommission Udgang til, før det er for silde, at paasæe, at de Interesser, som Communen anseer for vigtige, vare blevne iagttagne. Derfor er det, jeg mener, at det er nødvendigt, at man, hvis man i det Hele vil denne Lov, som jeg ikke kan an-